5°. Nemo vnq̄ȝ carnē ſuā odio habuit. vn̄ eti
am illi q̄ ſeipſos interimūt ex amore carnis
ſue h̄ faciūt quā volūt a p̄ntib⁹ anguſtijs li
berare. vn̄ cōtigere pōt ꝙ aliq̄s min⁹ q̄ȝ ꝺbe
at timeat mortē ⁊ alia tēporalia mala ꝓpter
hoc ꝙ minus debito amet ea ſȝ ꝙ nihil ho
rum timeat nō pōt ex totali defectu amoris
ꝯtingere. ſed ex eo ꝙ eſtimat mala oppoſita
bonis q̄ amat ſibi ſubuenire nō poſſe: quod
qn̄q̄ȝ ꝯtigit ex ſuꝑbia aīꝰ ꝺ ſe p̄ſumētꝭ ⁊ alios
cōtēnentꝭ: ſm̄ ꝙ dr̄ Job. 41°. Fact⁹ ē ut nul
lū timēt: oē ſublime videt. qn̄q̄ȝ āt ꝯtigit ex
defectu rōnis ſicut ph̄us dic̄ i 3°. ethicoꝝ ꝙ
ſtulti ꝓp̄ ſtulticiā nihil timēt vn̄ pȝ ꝙ eē ipa
uidū ē vitioſū ſiue cauſet̄ ex ꝺfectu amoris
ſiue cauſet̄ ex elatiōe aīꝰ ſiue cauſet̄ ex ſtoli
ditate q̄ tn̄ excuſat a pctō ſi ſit iuīcibilis.
¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū ꝙ iuſtus ꝯmedat̄ a ti
more n̄ retrahēte eū a bono: nō ꝙ ſit abſq̄ȝ
oī timore. dr̄. n. Eccl. p̄. Qui ſine timore ē n̄
pōtit iuſtificari. ¶ Ad ſecūdū dicendum ꝙ
mors uel q̄cq̄d aliud ab hoīe mortali pōt in
ferri: nō ē ea rōne timēdū ut a iuſticia rece
dat̄. ē tn̄ timēdū inq̄ȝtū ꝑ h̄ hō pōt īpediri
ab opib⁹ v̄tuoſis uel q̄ȝtū ad ſe uel q̄ȝtū ad ꝓ
fectū quē i aliis facit. vn̄ dr̄ ꝓṽ. 14°. Sapiēſ
timet ⁊ declinat a malo. ¶ Ad t̄tiū dicēdū
ꝙ bōa tp̄alia debēt ꝯtēni iq̄ȝtū nos īpediūt
ab amore ⁊ timore dei: ⁊ ſm̄ h̄ etiā n̄ debent
timeri. vn̄ dr̄ Eccl. 34°. Qui timet deū nihil
trepidabit. n̄ aūt debēt ꝯtēni bona tp̄alia in
q̄ȝtū inſtrumētalit̄ nos iuuāt ad ea que ſunt
diuini timoris ⁊ amoris.

Ad ſecunduȝ ſic pro

cedit̄. Videt̄ ꝙ eē īpauidū nō opponat̄ for
titudini. De habitb⁹. n. iudicam⁹ ꝑ actuſ. ſed
nullus actus fortitudinis īpedit̄ ꝑ h̄ ꝙ aliq̄ſ
ē ipauid⁹: remoto. n. timore aliq̄s ⁊ fortiter
ſuſtinet ⁊ audacter aggredit̄. ḡ eē ipauiduȝ
nō opponit̄ fortitudini. ¶ P̄. Eſſe ipauiduȝ
ē vitioſū uel ꝓp̄ defectū debiti amoris uel
ꝓp̄ ſuꝑbiā uel ꝓp̄ ſtulticiā. ſȝ defect⁹ ꝺbiti
amoris oppoīt̄ caritati. ſuꝑbia aūt hūilitati
ſtulticia aūt prudētie ſiue ſapiētie. ḡ vitiū in
pauiditatis n̄ opponit̄ fortitudini. ¶ P̄. Vir
tuti opponūt̄ vitia ſicut extrema medio. ſed
vnū mediū ex vna p̄te nō hēt niſi vnū extre
mū. cū ḡ fortitudini ex vna p̄te oppōat̄ tīor
ex alia v̄o p̄te opponat̄ ei audacia. videt̄ ꝙ i
pauiditas ei nō opponat̄. ¶ Sȝ ꝯ̄ ē ꝙ ph̄us
in 3°. ethicoꝝ ponit īpauiditateȝ fortitudini
oppoſitā. ¶ R̄° dicēdū ꝙ ſicut ſ̄ dictū eſt:
fortitudo ē circa timores ⁊ audacias. omis
aūt v̄tus moralis ponit moduȝ rōnis in mā
circa quā ē. vn̄ ad fortitudinē ꝑtinet timor
moderatus ſm̄ rōnē ut. ſ. homo timeat qꝺ
oportȝ ⁊ qn̄ oportȝ ⁊ ſilit̄ ꝺ aliis. h̄ āt motus
rōnis corrūpi pōt ſicut ꝑ exceſſuȝ ita ⁊ ꝑ de
fectū. vn̄ ſicut timiditas opponit̄ fortitudini
ꝑ exceſſū timoris inq̄ȝtū. ſ. hō timet qꝺ. non
debet: uel ſm̄ ꝙ nō debet: uel ſm̄ ꝙ n̄ opor
tet. ita etiā īpauiditaſ opponit̄ ei ꝑ defectuȝ
timoris iq̄ȝtū. ſ. aliq̄s n̄ timȝ qꝺ oportȝ timē.
¶ Ad p̄muȝ ḡ dicēdū ꝙ actus fortitudinis
ē timorē ſuſtinere ⁊ aggredi nō q̄lit̄cūq̄ȝ ſed
ſm̄ rōnē qꝺ nō facit ipauidus. ¶ Ad ſecun
dū dicēdū ꝙ īpauiditas ex ſua ſpecie corrū
pit mediū fortitudinis. ⁊ ideo directe oppo
nit̄ fortitudini. ſed ſm̄ ſuas cauſas nihil ꝓ
hibet q̄n opponat̄ aliis v̄tutib⁹. ¶ Ad t̄tiuȝ
dicēdū ꝙ vitiū audacie opponit̄ fortitudini
ſm̄ exceſſū audacie. īpauiditas aūt ſm̄ ꝺfec
tum timoris. fortitudo aūt i vtraq̄ȝ paſſione
mediū ponit. vn̄ n̄ ē incōueniens ꝙ ſm̄ di
uerſa habeat diuerſa extrema.

D Einde conſi

derādū ē de audacia. Et cir
ca h̄ q̄runt̄ duo. ¶ p̄ vtꝝ au
dacia ſit pctm̄. ¶ 2° vtrū op
ponat̄ fortitudini.

Ad primuȝ ſic proce

ditur. Videt̄ ꝙ audacia nō ſit pctm̄. Dr̄. n.
Job. 39°. de equo ꝑ quē deſignat̄ bon⁹ p̄dica
tor: ſm̄ Gregꝭ. i moral̄. ꝙ audacter in occur
ſū ꝑgit armatiſ. ſȝ nullū vitiū cedit i cōmēda
tionē alicui⁹. ḡ eē audacē n̄ ē pctm̄. ¶ P̄. Si
cut ph̄us dic̄ i 7°. ethicoꝝ oportȝ ꝯſiliari qui
dē tarde: oꝑari aūt velocit̄ ꝯſiliata. ſȝ ad hāc
velocitatē oꝑādi iuuat audacia. ḡ audacia n̄
ē pctm̄. ſȝ magis aliq̄d laudabile. ¶ P̄. Au
dacia ē q̄dā paſſio q̄ cauſat̄ a ſpe ut ſ̄ habi
tū ē cū ꝺ paſſiōib⁹ ageret̄. ſȝ ſpes non ponit̄
pctm̄ ſȝ magis v̄tus. ḡ nec audacia debet po
ni pctm̄. ¶ Sȝ ꝯ̄ ē qꝺ dr̄ Eccl. 8°. Cū audaci
nō eas i via ne forte ḡuet mala ſua i te. nul
la āt ſocietas ē ꝺclināda niſi ꝓp̄ pctm̄. ḡ au
dacia ē pctm̄. ¶ R̄° dicēdū ꝙ audacia ſic̄ ſ̄
dictū ē ē quedā paſſio. paſſio aūt qn̄q̄ȝ q̄dē
eſt moderata ſm̄ ratōnē. qn̄q̄ȝ autem caret

moderatione uel ꝑ exceſſũ uel ꝑ defectũ. ⁊ ẜm h̄ ē paſſio vitioſa. ſumũt aũt q̄nq̄ꝫ noĩa paſſionũ a ſupabũdãti: ſicut ira dr̃ ñ q̄cũq̄ꝫ ſ3 ſupabũdãs: put. ſ. ē vitioſa. ⁊ h̄ etiã modo audacia ꝑ ſupabũdãtiã dicta poĩt eē pctĩn.
¶ Ad pmũ ḡ dicẽdũ ꝙ audacia ibi ſumitur ẜm ꝙ ē moderata rõne. ſic. n. ꝑtinet ad virtutẽ fortitudinis. ¶ Ad ſecũdũ dicendũ ꝙ opatio feſtina cõmẽdabilis ē pꝰ cõſiliũ qđ ē actus rõnis. ſ3 ſi q̄s añ ꝯſilium vellet feſtine agere nõ eẽt h̄ laudabile ſ3 vitioſũ: eſſet. n. q̄dã p̄cipitatio actiõis. qđ ē vitium prudẽtie oppoitũ ut ſ̄ dcm̃ ē. ⁊ iõ audacia q̄ opaf ad velocitatẽ opãdi ĩtãtũ laudabil' ē inq̄tũ a rõne ordinat. ¶ Ad t̃tiũ dicẽdũ ꝙ q̄dã vitia innomiata ſũt ⁊ ſilit̃ q̄dã ṽtutes ut patet ꝑ ph̄m in 4°. ethicoꝝ. ⁊ iõ oportuit q̄buſdam paſſionibus vti noĩe ṽtutũ ⁊ vitioꝝ. p̄cipue ãt ill' paſſiõibꝰ vtimur ad vitia ꝯ̄ſignãda q̄ꝝ obiectũ ē malũ: ſicut p3 de odio: timore: ira ⁊ audacia. ſpes aũt ⁊ timor habẽt bonũ pro obiecto. ⁊ iõ magis eis vtimur ad ꝯ̄ſignãda nomina virtutum.

Ad ſecunduz ſic pro

cedit. Videt̃ ꝙ audacia nõ opponat̃ fortitudini. Supfluitas. n. audacie videt̃ ex aĩ p̄ſũptione ꝓcedere. ſ3 p̄ſũptio ꝑtinet ad ſupbiã q̄ opponit̃ hũilitati. ḡ audacia magis opponit̃ hũilitati q̄ꝫ fortitudini. ¶ P̄. Audacia ñ videt̃ eē vitupabilis niſi inq̄tũ ex ea ꝓuenit vel nocumẽtũ aliqđ ipſi audaci q̄ ſe ꝑiculis ĩordinate ĩgerit: uel etia3 aliis quos ꝑ audaciam aggredit̃ ul' ĩ ꝑicula p̄cipitat. ſ3 h̄ vidẽt ad iuſticiã ꝑtinere. ḡ audacia ẜm ꝙ ē pctĩn nõ oppõit̃ fortitudini ſ3 iuſticie. ¶ P̄. Fortitudo ē circa timores ⁊ audacias ut dcm̃ ē. ſ3 q̄ timiditas oppõit̃ fortitudini ẜm exceſſu3 timor̄: h3 aliud vitiũ oppoſitũ timiditati ẜm defectũ timor̄. ſi ḡ audacia opponat̃ fortitudini ꝓpt̃ exceſſu3 audacie pari rõne opponetur ei aliqđ vitiũ ꝓpt̃ audacie defectũ. ſed h̄ ñ inuenit̃. ḡ nec audacia d3 poni vitiũ oppoſitũ fortitudini. ¶ Sꝫ ꝯ̄ ē ꝙ ph̄s ĩ 3°. ⁊ 4°. ethicoꝝ põit audaciã fortitudini oppoſitã. ¶ Rꝰ dicẽdũ ꝙ ſicut ſ̄ dcm̃ ē: ad ṽtutẽ moralẽ ꝑtinet modum rõnis ſeruare in mã circa quã ē ⁊ iõ omne vitiũ qđ ĩportat ĩmoderãtiã circa mãm alicuiꝰ ṽtutis moralis opponit̃ illi ṽtuti morali ſic ĩmoderatũ moderato. audacia aũt ẜm ꝙ ſonat ĩ vitiũ etiã ĩportat exceſſum paſſiõis q̄ audacia dicit̃. vñ manifeſtu3 ē ꝙ opponit̃ ṽtuti fortitudinis q̄ ē circa timores ⁊ audacias ut ſ̄ dictũ ē. ¶ Ad pmũ ḡ dicendum ꝙ oppoſitio vitii ad ṽtutẽ ñ attẽdit̃ pncipalit̃ ẜm cãm vitii ſ3 ẜm ĩpam vitii ſpeciẽ ⁊ iõ nõ oportet ꝙ audacia opponat̃ eidem ṽtuti cui opponit̃ p̄ſũptio q̄ ē cã ipiꝰ. ¶ Ad ſecũdũ dicẽdũ ꝙ ſicut directa oppoſitio vitii nõ attẽdit̃ circa eius cã3: ita etiã nõ attẽdit̃ circa eius effectũ. nocumẽtũ ãt qđ ꝓuenit ex audacia ē effectꝰ ipſiꝰ. vñ nec etiã ẜm h̄ attẽdit̃ audacie oppoſitio. ¶ Ad t̃tiũ dicẽdũ ꝙ motꝰ audacie nõ ꝯſiſtit in ĩuadẽdo id qđ ē hoĩ ꝯ̄riũ ad qđ nã ĩclinat: niſi inq̄tũ talis ĩclinatio ĩpedit̃ ꝑ timorẽ patiẽdi nocumẽtũ ab eo. ⁊ iõ vitiũ qđ excedit ĩ audacia non h3 ꝯ̄riũ defectũ niſi timiditatẽ tm̃. ſed audacia nõ ſꝑ ꝯcomitat̃ tm̃ defectu3 timiditatis: q̄ ſicut ph̄s dĩc in 3°. ethicoꝝ. audaces ſunt p̄ualẽtes ⁊ volãtes añ ꝑicula: ſed in ipſis diſcedũt. ſ. p̄ timore.

Deinde ꝯ̄ſide

randũ ē de ꝑtibus fortitudinis. Et p̄ cõſiderandum ē q̄ ſũt fortitudinis partes 2°. đ ſingulis ꝑtibꝰ ē agẽdũ

Ad primuz ſic proce

dit. Videt̃ ꝙ incõueniẽt̃ ꝑtes fortitudinis enumerẽt̃. Tulliꝰ. n. ĩ ſua rethorica poĩt fortitudinis q̄tuor ꝑtes. ſ. magnificẽtiã: fiduciã patiẽtiã ⁊ pſeuerãtiã. ⁊ videt̃ ꝙ ĩꝯueniẽter. magnificẽtia. n. videt̃ ad liberalitatẽ ꝑtinet̃ q̄ vtraq̄ꝫ ē circa pecunias ⁊ neccẽ ē magnificũ libalẽ eẽ ut ph̄us dĩc ĩ 4°. ethicoꝝ. ſed liberalitas ē ꝑs iuſticie ut ſ̄ habitu3 eſt. ḡ magnificẽtia nõ deb3 poni ꝑs fortitudinis.
¶ P̄. Fiducia nihil aliud videt̃ eē q̄ꝫ ſpes. ſ3 ſpes nõ videt̃ ad fortitudinẽ ꝑtinere ſ3 potius ꝑ ſe ē ṽtus. ḡ fiducia nõ deb3 poni parſ fortitudinis. ¶ P̄. Fortitudo facit hoĩe3 bñ ſe hr̃e circa ꝑicula. ſ3 magnificẽtia ⁊ fiducia nõ ĩportãt ĩ ſui rõne aliquã habitudine3 ad ꝑicula. ḡ nõ ponũt̃ ꝯueniẽt̃ ꝑtes fortitudĩs
¶ P̄. Paciẽtia ẜm Tulliũ ĩportat difficiliũ ꝑpeſſionẽ. qđ etiã ipſe attribuit fortitudini: ḡ paciẽtia ē idẽ fortitudini ⁊ nõ ē ꝑs eiꝰ.
¶ P̄. Illud qđ reqrit̃ ĩ q̄libet ṽtute ñ deb3 poni ꝑſ alicuiꝰ ſpāl' ṽtutl ſ3 pſeuerãtia r̄qrit̃ in q̄lib3 ṽtute. dr̃. n. Math. 24°. q pſeuerauit